

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO

Rok C

Chwal i błogosław, duszo moja, Pana (Ps 104)

Słowa Ewangelii wg św. Łukasza:

Gdy lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w swych sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: "Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem". Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił nad Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos: "Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie".

(Łk 3, 15-16.21-22)

ROZWAŻANIE

Lud zastanawia się, czy Jan nie jest Mesjaszem, aczkolwiek czytelnik już wie, że to Jezus jest Mesjaszem (Łk 2,11). Jan temu zaprzecza i wskazuje, że ktoś mocniejszy od niego będzie chrzczył nie wodą, lecz Duchem Świętym i ogniem. Tak jak chrzest Jana różnił się od obmyć rytualnych judaizmu, tak chrzest Jezusa będzie różny od chrztu Jana. Widać to w Dziejach Apostolskich, gdzie Piotr robi wszystko to, co robił Jan, a zarazem więcej. Gdy lud zadaje mu to samo pytanie, co Janowi - „Cóż mamy czynić?” - Piotr wzywa swoich słuchaczy do nawrócenia i do przyjęcia chrztu w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a wówczas otrzymają Ducha Świętego (Dz 2,38). Jan porównując się z Jezusem, nie czuje się godzien wykonać nawet tak podrzędnej czynności jak rozwiązanie rzemyka u Jego sandałów. Twierdzenie to pojawia się w podobnej postaci we wszystkich czterech Ewangeliach oraz Dziejach Apostolskich (Mt 3,11; Mk 1,7; J 1,27; Dz 13,25). Bez wątpienia było ono ważne dla pierwszych chrześcijan jako element właściwego rozumienia relacji między Janem, który głosił przyjście Mesjasza, a Jezusem będącym Mesjaszem.

Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. Chociaż Jezus jest święty (1,35) i bez grzechu, solidaryzuje się z tłumami (3,10), grzeszników, wśród których są także celnicy (3,12), którzy przyznawali słusność Bogu, słuchając Jana i przyjmując od niego chrzest (Łk 7,29).

Jezus także modlił się. W wielu miejscach Ewangelii widzimy Jezusa nie tylko nauczającego o modlitwie, lecz także często modlącego się. W chwili, gdy Jezu modlił się, otworzyło się niebo, co wskazuje na Jego łączność z Ojcem, Panem nieba i ziemi (10,21). Duch Święty zstępuje na Niego w postaci cielesnej niby gołębicą. Obraz ten może nam przypominać Ducha Bożego, który unosił się nad wodami (Rdz 1,2; zob. też Pwt 32,11). Oznacza to, że w Jezusie mamy do czynienia z nowym początkiem, nowym stworzeniem (zob. 2Kor 5,17) Duch Święty pojawi się również jakby języki ognia (Dz 2,3), wypełniając słowa Jana Chrzciciela: „On będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem” (Łk 3,16). To objawienie Trójcy Świętej dopełnia się, gdy z nieba odezwał się głos Boga Ojca: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”. W podobny sposób Trójca Święta objawi się na Górze Tabor podczas przemienienia Jezusa.

Szczęść Boże na każdy dzień.

Wasz brat Franciszek